به اندازۀ متعارف، آنچه تو و فرزندانت را کفایت می‌کند، از مالش بردار

از عایشه ام‌المؤمنین رضی‌الله‌عنها روایت است که گفت: هند دختر عتبه، همسر ابوسفیان، نزد رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم آمد و گفت: ای رسول خدا، همانا ابوسفیان مردی بخیل است و از نفقه، آن مقداری را که من و فرزندانم را کفایت کند، به من نمی‌دهد، مگر آنچه بدون اطلاع او از مالش برمی‌دارم. آیا در این کار گناهی بر من است؟ پس رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمودند: «خُذِي مِنْ مَالِهِ بِالْمَعْرُوفِ مَا يَكْفِيكِ وَيَكْفِي بَنِيكِ» یعنی: «به اندازۀ متعارف، آنچه تو و فرزندانت را کفایت می‌کند، از مالش بردار».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

هند دختر عتبه رضی‌الله‌عنها از پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم دربارۀ شوهرش ابوسفیان رضی‌الله‌عنه فتوا خواست و گفت که او مردی بخیل و حریص بر مالش است و از نفقه، مقداری را که او و پسرانش را کفایت کند، به وی نمی‌دهد، مگر آنکه پنهانی و بدون اطلاع او از مالش بردارد. پس [پرسید] آیا در این کار گناهی بر اوست؟ ایشان صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمودند: برای خود و پسرانت، از مال او به آن مقداری که بر حسب عرف، کفایت [شما] دانسته می‌شود، بردار، هرچند بدون اطلاع او باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2965